

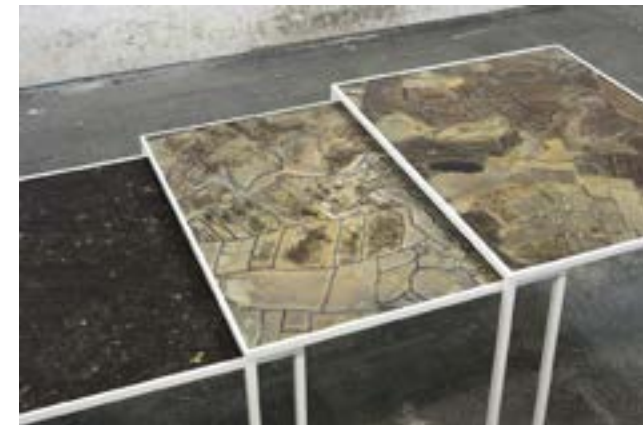
הטופ של הטופ

תערוכה של אמנות ישראלית עכשווית, בית האופרה המחודש באונטר דן לינדן, מלון "דאס סטו" ומסעדת "גריל רויאל" ממתינים לכן בברלין. יש דברים שחייבים לעשות פעם בחיים. כלומר, אם אתן בעניין של לעשות חיים

● רון רמתי

צילומים מתוך התערוכה של Andre Schlechtriem. התמונות עם הזמן שעובר וחיפוש משמעות

1 הגלריסט הגרמני Andre Schlechtriem מאוהב בישראל. הוא הסתובב בגלריות תל אביביות, פגש אמנים והחליט להרים תערוכה קבוצתית של אמנים ישראלים בני זמננו. התוצאה מרהיבה. במרכז של Mitte, אולי השכונה הכי היפסטריית בברלין, נפתחה בתחילת יולי (והימשך עד 18 באוגוסט) תערוכה שבה לוקחים חלק שמונה אמנים: ציורים של אלעד קופלר, פטמה שאנן וליהי תורג'מן; עבודות מבוססות צילום של דוד עדיקא ועברי לידר; עבודות פיסול של איתן בן-משה ומיצגים של גל וינשטיין וערן נוה. בטקסט לקטלוג התערוכה כותבת מיה ענר "ניכר כי בחירת העבודות לתערוכה הובלה על ידי תחושה כמעט אינטואיטיבית של יסוד הקיים בצורה כזו או אחרת בעבודות כולן, ושם התערוכה

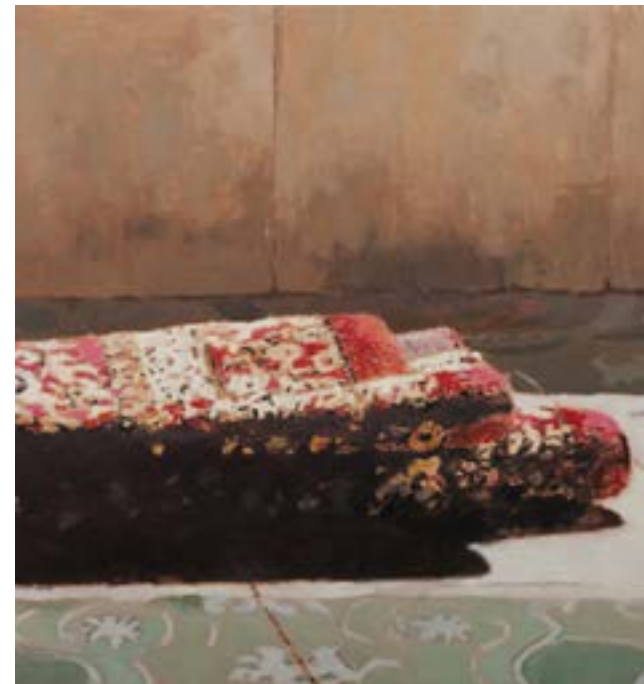
– "רק בידי הזמן יובס הזמן", ציטוט מתוך שירו של ט.ס. אליוט אותה ואת המשותף לעבודות: עיסוק בזמן, בהתמודדות עם העבר והזמן שעובר, ובחיפוש משמעות. הפוליטי והאישי מתערבבים בעבודות של שמונת האמנים והתערוכה משקפת מסע אישי לחיפוש משמעות, הגדרה עצמית ורגעי חסד של אמנים בני דור הביניים הפועלים במדינה משוסעת ומורכבת".

הפוליטי והאישי מתערבבים בעבודות של שמונת האמנים והתערוכה משקפת מסע אישי לחיפוש משמעות, הגדרה עצמית ורגעי חסד של אמנים בני דור הביניים הפועלים במדינה משוסעת ומורכבת

העיתונאי לענייני המזרח התיכון, טור שרודר, משלים את דבריה של ענר בקטע שכתב על התערוכה שכותרתו "חוסר האפשרות להבין את ישראל והאפשרויות הטמונות באמנות". הוא מרגיש שהאמנים מבט משותפת עם כל הישראלים ואומר "במדינה פנטסטית, בעייתית ומבלבלת זו חלק גדול

מהחיים, על רגעי הכאב והאושר העמוקים שבהם, הוא עדיין פרטי".
Dittrich & Schlechtriem,
Linienstrabe 23, Berlin
10178

2 לא פחות משלושה בתי אופרה יש בבברלין והמכובד שבהם הוא זה השוכן באונטר דן לינדן. בית האופרה שנבנה ב-1742 נהרס שלוש פעמים במהלך ההיסטוריה, נפתח לאחר מלחמת העולם השנייה תחת

הצילילים באולם התאוך ומהנרס האקוסטיקה מרוצה. בקיצור, בסוף 2017 בית האופרה נפתח מחדש – והוא מרהיב באופן יוצא דופן, עם תקרות מוזהבות, שנדלירים ושטיחי קטיפה אדומים. הקהל, מצדו, מגיע גם בג'ינס וטי-שירט, ולא רק בשמלות ערב וחליפות טוקסידו. מדובר במשכן ליברלי שמושך אליו צעירים בתיכון לצד עשירי גרמניה. הלכנו לראות את ההפקה מחודשת של "טוסקה" – האופרה של פוצ'יני שנכתבה ב-1900. הימור בטוח. לא משנה כמה פעמים נשמע את האופרה, היא תמיד מרגשת. צמד הגיבורים (סופרן וטנור) מתעמתים עם אחד הנבלים הגדולים בתולדות האופרה – עד לסוף המר. עיצוב הבמה נשאר נאמן לקלאסיקה, אבל בהפקה הנוכחית העלילה הועתקה מ-1800 ל-1900, השנה בה נכתבה האופרה – פרט שלחלוטין חמק מעינינו. מסכי וידאו גדולים מציגים את סיפור העלילה באנימציה, אבל איכשהו לא ממש עוזרים להבין אותה – מה שלא באמת חשוב. העיקר זה כמובן, המוזיקה, ופוצ'יני ידע לייצר וללבות רגשות: המעברים התזמורתיים מרהיבים, האריות דרמטיות ונוגעות ללב. מה עוד נבקש?

תזמורת בית האופרה, תחת שרביטה של המנצחת סימון יאנג האוסטרלית, נשמעת מצוין

בית האופרה המחודש באונטר דן לידן. מושך אליו תיכוניסטים לצד מבוגרים אמידים

שמשרות אווירה מהודרת ומאופקת. בכניסה מקבל את פני האורחים גל ענק של מאות אורות קטנים שמתחתם פסל מרשים של ראש תנין של האמן הצרפתי קונטין גארל. אורוקילה אספה חפצים שונים ומשונים – לרבות פסלי עור בצורת קרנפים, היפופוטמים ותאו – שמתייחסים בהומור לגן החיות, השוכן בסמוך למלון. מאחורי אזור הלאונג' יש בר טרפזי שהפך לאחד מנקודות המפגש החמות והאלגנטיות ביותר של ברלין. החדרים והסוויטות מתהדרים בעיצוב הפנים של המשרד האדריכלי הספרדי LVG, שבחר בכתמי צבע המופיעים על אביזרי טקסטיל שונים ומיוחדים, לצד תצלומים. על הקהונג. שנבחרו. על.

ידי בעלי המלון. לאורחי המלון יש גישה בלעדית לגן החיות הסמוך דרך המרפסת של הבר. הנופים המרהיבים של האנטילופות והיענים של גן החיות מאפשרים לאורחים ליהנות מחוויית ספארי עירונית בליבה של העיר, בלי הצורך לעמוד בתור של הכניסה הרשמית, ובכך לחסוך זמן יקר.

עם צליל חזק ובטוח. הטוסקה בגילומה של הזמרת הרוסייה הצעירה אלנה סיטיקנה מרגשת מאוד וזוכה לתשואות רבות לאחד האריה Vissi d'arte. ג'רלד פינגלי הבריטי מרשים מאוד בתפקיד סקרפיה ורק הטנור יוסיף אייבוב נשמע לרגעים מעט מאומץ. אגב, אייבוב נשוי לזמרת הסופרן הרוסייה המדהימה אנה נטרבקו – וכן, בהחלט מעניין להיות זוכה על הקיר בבית הזה. עד אז, נמשיך לתחנת החובה הבאה.

שיפוץ בית האופרה שהיה אמוד להימשך כשלוש שנים נמשך שבע שנים ועלותו הסופית - כ-400 מיליון יורו - כמעט הכפילה את ההערכה הראשונית. מה שכן, זמן ההדהוד של הצלילים באולם התארך ומהנדס האקוסטיקה מרוצה

3. מלון "דאס סטו" בברלין נמצא ברובע השגריריות הזרות, ממש בתוך גן החיות העירוני. הוא שימש בעבר כבית השגרירות הרוסית, ועבר מתיחת פנים מאסיבית על ידי המעצבת הספרדייה פטרישיה אורוקילה. במלון יש 78 חדרים, בר גדול שמשתרע על פני רוב קומת הקרקע, מסעדת מישלן, מוזון לארוחות קלות וספא מרווח. משמעות שם המלון בדנית היא "הסלון", "The Living Room". המלון נבנה בשנות ה-30 המוקדמות מאבני ענק אפורות

העיצוב של המסעדה אורבני וכולל מקררי בשר גדולים שמשקיפים אל מטבח ענק שבו ניתן לראות את הטבחים עמלים. סירת מרוץ, יוקרתית מוצגת בפאתי המסעדה, יש אור אולטרה סגול בשירותים, הכיסאות מקטיפה, המנורות אדומות והסטייל אינסופי.

עונת האספרגוס בעיצומה ולמנה ראשונה קיבלנו סלט אספרגוס לבן ועבה לצד משמשים ועלי רוקט; מרק גספצ'ו טיפה חריף וסמיך; מנת ביניים של דג האליבוט בשרני בגריל עם שמן זית ולימון; ואז מניפה של חתיכות סטייק אנטריקוט שלא דומות לאף בשר שאכלנו קודם: קצת אדום, עסיסי מאוד וטעים בצורה מפחידה.

הכל כאילו מאוד פשוט, אבל בעצם לגמרי מתוחכם – וניכר שחומרי הגלם מטופלים היטב. גם התוספות שגרתיות, אבל נפלאות: אספרגוס ירוק צלוי, תרד עם שום, סלט ברוטב ויניגרט וצ'יפס דקיק-דקיק. למנה אחרונה אכלנו מוס שוקולד שהיה מלא בגבישי שוקולד מריר ואז התגלגלנו באיטיות רבה בחזרה למלון. ❄️

למעלה: מלון דאס סטו. גישה בלעדית לנן החיות

למטה: מסעדת "גריל רויאל". מעין שילוב של הקופי בר, הבראסרי והוטל מונטיפיור

מקומיים ואליטה פוליטית. יש בה שולחנות רחבים ותאורה עדינה שיוצרים אווירה של מרחב לצד אינטימיות. כמונחים תל אביביים, מדובר במעין שילוב של הקופי בר, הבראסרי והוטל מונטיפיורי. על הקירות יש צילומי עירום של כוכבות גרמניות משנות ה-60 וה-70 בשחור לבן.

המלון מפורסם במסעדה הידועה, "סינקו" של פאקו פארו, שמגישה מאכלים ים תיכוניים מולקולריים. זהו כוכב המישלן החמישי של השף, לאחר שקיבל שניים עבור המסעדה Miramar השכונת בעיר הולדתו Llança ושניים עבור Enoteca שנמצאת במלון ארטס ברצלונה. מה שהכי מרשים בסינקו הם תפריטי הטעימות האוונגרדיים – "Gran Viaje" עם 9 מנות או "Pequeno Viaje" עם 5 מנות. המרקמים, הניחוחות והטעמים של המנות השונות בהחלט לא צפויים וכתוצאה מכך החוויה לא רק מהנה, טעימה ומשביעה: היא גם מאוד מפתיעה.

Das Stue Hotel,
Drakestraße 1, 10787
Berlin, Tel: +49 30 3117220

4. כמעט בלתי אפשרי להשיג מקומות במסעדת "גריל רויאל" בברלין – מה שרק העלה את המוטיבציה שלנו. למרות מיקומה התיירותי, על גדות נהר במרכז העיר, המסעדה אהובה במיוחד על כוכבי קולנוע אמריקאיים, סופרים